

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5S/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8020200234
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8020200234.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove sudkyňou JUDr. Katarínou Morozovou Nemcovou v právnej veci žalobcu P. R. H., nar. X. marca XXXX, trvale bytom R. XXXX, XXX XX S., právne zastúpeného advokátskou kanceláriou IURISTICO s.r.o., Cimborkova 13, 040 01 Košice, proti žalovanému Okresnému úradu Prešov, odbor opravných prostriedkov, Námestie mieru 3, 08001 Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 17. februára 2020 č. OU-PO-X na základe podanej správnej žaloby vo veciach správneho trestania, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodnutie žalovaného č. OU-PO-X zo dňa 17.februára 2020 v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkov, č. OU-PO-X PR. 1120/2019/HN zo dňa 7. novembra 2019 a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi p r i z n á v a právo na plnú náhradu trov konania voči žalovanému.

o d ô v o d n e n i e :

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Z administratívneho spisu správny súd zistil, že Okresný úrad Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkov, rozhodnutím č. OU-PO-X zo dňa 7.11.2019 uznal žalobcu za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že dňa 11.6.2019 v čase okolo 14:30 na ul. U. námestie X/A v S. potom, čo mu P. O. S. povedal, že má parkovacie miesto na parcele č. XXX/X a ukázal mu oznámenie o prenájme v súvislosti so zmluvou o nájme nebytových priestorov, uzavretou s Z. Q. H., ako aj žiadosť o umožnenie prejazdu cez jeho parcely, tak obvinený P. R. H. na to reagoval tak, že mu povedal, že nesúhlasí s umožnením prejazdu a nesúhlasí s tým, aby tam vchádzal a parkoval na predmetnom mieste. Následne dňa 12.6.2019 žalobca počas telefonického rozhovoru s P. O. S. povedal, že mu nedovolí vojsť do dvora a zavrie vstupnú bránu, pričom k obdobnej situácii došlo aj dňa 13.6.2019 v čase okolo 16:00 hod. potom, čo P. O. S. vošiel so svojím OMV cez vstupnú bránu, teda aj na pozemok P. R. H. a následne na pozemok Z. Q. H. a riadne odstavil svoje vozidlo na vyznačenom parkovacom mieste, ktoré mal v nájme, tak obvinený na to zareagoval tak, že privolať na P. O. S. hliadku polície, čím úmyselne narušil občianske spolunažívanie schválnosťami. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) s prihladením na § 49 ods. 2 zákona o priestupkoch bola obvinenému uložená pokuta vo výške 40,- eur.

2. Prvostupňový správny orgán konštatoval, že na základe priestupkového spisu OO PZ Prešov- Juh č. X.-PO-X začal v zmysle § 67 ods.2 zákona o priestupkoch priestupkové konanie. V prejednávanej veci nariadil ústne pojednávanie, na ktoré predvolal za účelom vypočutia obvineného P. R. H. a svedkov P. O. S. a Z. Q. H..

3. Z administratívneho spisu je zrejmé, že správny orgán vykonal za účelom zistenia skutkového stavu výsluchy P. O. S., Z. Q. H. a obvineného P. R. H., taktiež sa oboznámil s oznámením o prenájme a žiadosťou o umožnenie prejazdu od Z. Q. H. adresovaného P. R. H. zo dňa 6.5.2019, odpoveďou P. H. Z. H. zo dňa 21.5.2019, uznesením Okresného súdu Prešov sp.zn. 8C/4/2018, uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/71/2018, určením Mesta Prešov o použití dopravného značenia zo dňa 24.9.2012 za účelom označenia parkovacích miest na parc. č. XXX/X vo vlastníctve Z. Q. H., písomnosťou Z. H. adresovanú Mestu Prešov, stavebnému úradu, vo veci stavebného konania S., D. XX- obnova podkrovia dvorného krídla, fotodokumentáciou parkovacieho miesta a prejazdu, výpisom z LV č. XXXX, zmluvou o nájme nebytových priestorov medzi prenajímateľom Z. H. A P. S. zo dňa 1.6.2019, písomnosťou Z. H. zo dňa 25.6.2009 ohľadom realizácie prejazdu cez parcelu vo vlastníctve P. R. H., zmluvou o nájme a podnájme nebytových priestorov zo dňa 1.4.2000 medzi Z. H. a N. E. ako aj zmluvou o nájme nebytových priestorov medzi Z. H. a spoločnosťou E., s.r.o. zo dňa 3.3.2016, oznámením Z. H. o prenájme nebytových priestorov objektu Dvorové krídlo zo dňa 18.6.2018 adresované P. H., odpoveďou na predmetný list, kópiou katastrálnej mapy, podnetom na podanie protestu prokurátora a upozornením prokurátora, sťažnosťou adresovanou úradu inšpekčnej služby v Bratislave, pôdorysu prenajímaných priestorov na D. XX v S., Dohody o užívaní prechodu cez parcely C KN č. XXX/X a XXX/X na U. nám. č. X/A v S. medzi firmou E., s.r.o. a P. H., obsahom poučenia, rozhodnutím Mesta Prešov č. P XXXX/XXXX-Kč/XX, rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3S/63/2012-58 z dňa 6.9.2013, rozhodnutím mesta Prešov č. C odborným vyjadrením č. XX/XXXX .

4. Na základe vyššie uvedených dôkazov prvostupňový správny orgán ustálil, že obvinený P. H. mal povinnosť akceptovať rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/71/2018 zo dňa 31.5.2018, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Prešov sp.zn. 8C/4/2018, teda bol povinný zdržať sa zásahov do realizácie práv zodpovedajúcich vecnému bremenu zriadeného Dohodou o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva dňa 15.5.1998, ktoré je zapísané na LV č. XXXX, k.ú. S. ako právo prechodu cez parc. KN XXX/X a KN XXX/X vo vyznačenom rozsahu podľa GP X/XX pre vlastníkov parc. XXX/X a parc. XXX/X a to v a takom rozsahu, aby bol vlastníkovi parc. KN XXX/X a spoluvlastníkovi parc. KN XXX/X umožnený nielen prechod ale aj prejazd motorovými vozidlami cez parc. KN XXX/X a parc. XXX/X. Poukazujúc na to, že obvinený P. H. svojim konaním, teda tým, že dňa 11.6.2019 v čase okolo 14.30 hod. na ul. U. námestie X/A v S. potom, čo mu P. O. S. povedal, že má parkovacie miesto na parcele č. XXX/X a ukázal mu oznámenie o prenájme v súvislosti so zmluvou o nájme nebytových priestorov uzavretou s Z. Q. H. ako aj žiadosť o umožnenie prejazdu cez jeho parcely, obvinený reagoval tak, že mu povedal, že nesúhlasí s umožnením prejazdu a nesúhlasil s tým, aby tam vchádzal a parkoval na predmetnom mieste. Následne dňa 12.6.2019 počas telefonického rozhovoru s P. S. mu obvinený uviedol, že mu nedovolí vojsť do dvora a zavrie mu vstupnú bránu, pričom k obdobnej situácii došlo aj dňa 13.6.2019 v čase okolo 16.00 hod. potom, čo P. S. vošiel so svojím vozidlom cez vstupnú bránu a zaparkoval na pozemku Z. H.. Obvinený na P. S. privolať hliadku polície. Prvostupňový správny orgán konštatoval, že samotný obvinený vo svojom výsluchu uviedol, že P. S. opakovane vyjadril nesúhlas s prejazdom jeho motorového vozidla po parcele vo vlastníctve žalobcu a parkovaním na parcele Z. H.. Z uvedeného konania žalobcu mal prvostupňový správny orgán za preukázané, že žalobca napriek písomnému oznámeniu zo strany Z. H. o uzatvorení nájomnej zmluvy s P. S. a s tým súvisiacim využívaním parkovacieho miesta na parcele vo vlastníctve Z. H., tento nerešpektoval uznesenia súdov, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zdržať sa zásahov do realizácie práv zodpovedajúcich vecnému bremenu, čím podľa názoru správneho orgánu obvinený svojim opakovaným konaním hrubým spôsobom „naschvál“ zasiahol do pokojného stavu života inej osoby, narušil tak občianske spolunažívanie ako aj negatívne zasiahol do práv iného. Správny orgán konanie žalobcu charakterizoval ako zámernú a cieľenú činnosť, ktorú zo zlomyseľnosti, pomsty alebo iných racionálne nevysvetliteľných príčin a pohnútok, vedomým konaním strpčoval a sťažoval život inému subjektu drobnými priekmi a prekážkami. Na základe uvedeného dospel správny orgán k záveru, že obvinený naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch a dopustil sa úmyselného protiprávneho konania formou schválnosti, za čo mu uložil pokutu vo výške 40,- eur podľa § 49 ods. 2 zákona o priestupkoch.

5. Voči uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal, nedostatočné a nesprávne zistenia skutkového stavu veci, nesprávne právne posúdenie veci, nesprávny procesný postup orgánu objasňujúceho priestupok, nezákonnosť konania o prejednaní priestupku a nepreskúmateľnosti

napadnutého rozhodnutia z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Odvolateľ namietal nesprávny postup orgánu objasňujúceho priestupok, nevykonanie navrhovaného výsluchu svedka, konateľky spoločnosti E., s.r.o. K. N., nevysporiadanie sa s podaním zo dňa 13.9.2019, nedoručenie oznámenie o začatí priestupkového konania voči žalobcovi, spôsob vedenia výsluchu, neúplne zistený skutkový stav a neprihliadnutie na ním tvrdené skutočnosti o priebehu komunikácie s pánom P. S., na existenciu dlhoročných rozporov s bratom Z. Q. H., na neexistenciu parkoviska na parcele C KNč.XXX/X, na odborné vyjadrenie znalca P. X. a na výrok neodkladného opatrenia nariadeného uznesením OS Prešov sp.zn. 8C/4/2018 v spojení s uznesením KS v Prešove sp.zn. 18Co/71/2018. Odvolateľ taktiež namietal realnosť nájomného vzťahu medzi Z. H. a P. S. ako aj nesprávne právne posúdenie veci.

II.

Zhrnutie napadnutého rozhodnutia žalovaného

6. Žalovaný rozhodnutím č. OU-PO-X zo dňa 17.2.2020 zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie Okresného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy, č.OU-PO-X.-XXXX/XXXXXX, S zo dňa 7.11.2019 potvrdil. Žalovaný konštatoval, že povinnosťou správneho orgánu pre rozhodnutie o uznaní viny obvineného bolo spoľahlivo zistiť, či došlo k naplneniu skutkovej podstaty priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, teda či obvinený úmyselne narušil občianske spolunažívanie schválnosťami. Vo vzťahu k pojmu schválnosti žalovaný uviedol, že ide o konanie hrubo zasahujúce do pokojného stavu života inej osoby, narušujúce tak občianske spolunažívanie. Konanie obvineného teda musí spočívať v preukázateľne opakovaných, minimálne v dvoch alebo viacerých po sebe nasledujúcich činnostiach, ktorými obvinený sťažuje život inému človeku. V tejto súvislosti taktiež uviedol, že schválnosť je zámerná a cielená činnosť subjektu, ktorý zo zlomyseľnosti, pomsty alebo iných racionálne nevysvetliteľných príčin a pohnútok vedome strpčuje a sťažuje život inému subjektu drobnými priekmami a prekážkami. Taktiež uviedol, že sa stotožňuje so zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením tak ako ho vykonal prvostupňový správny orgán. Zároveň uviedol, že skutkový stav zistený správnym orgánom ani nebol sporný.

Vzhľadom na naštrbené rodinné vzťahy medzi obvineným a Z. H., mal žalovaný za to, že konanie obvineného voči P. S. je možné chápať ako účelové a zámerné. Poukázal na uznesenie Okresného súdu Prešov sp.zn. 8C/4/2108 z 2.2.2018 a uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/71/2018 z 31.5.2018, z ktorého podľa názoru žalovaného vyplýva, že žalobca je povinný strpieť nielen prechod ale aj prejazd motorových vozidiel cez parcelu KN XXX/X a parcelu KN XXX/X. Vzhľadom na existenciu nájomného vzťahu medzi Z. H. a P. S., na základe ktorého bol P. S. oprávnený užívať parkovacie miesto na parcele C KN č. XXX/X, mal žalovaný za to, že obvinený v čase spáchania priestupku vedel, kto je P. S., teda vedel, že ide o osobu, ktorá má určitý právny vzťah k pozemku, parcele C KN č. XXX/X, a k stavbe na nej stojacej, vedel, že na pozemku sú vytvorené parkovacie miesta, vedel o strpení povinnosti zdržania sa zásahov do realizácie vecného bremena nielen prechodom ale aj prejazdom a aj napriek týmto skutočnostiam zasiahol do pokojného stavu, normálneho užívania nehnuteľnosti P. S.. Námietky obvineného vyhodnotil ako nespôsobilé zhojiť skutočnosť, že sa žalobca priestupku dopustil. Vo vzťahu k námietkam, ktoré smerovali voči orgánom objasňujúcim priestupok, žalovaný uviedol, že tieto sú pre konanie irelevantné a boli predmetom preskúmania jednotlivých prokuratúr. Taktiež uviedol, že žalovaný nemá oprávnenie hodnotiť činnosť orgánov polície. Námetka, že správny orgán nevykonal výsluch navrhutej svedkyne N. odôvodnil tým, že predmetom konania o priestupkoch nie je posudzovanie právneho vzťahu medzi obvineným a pani N. ale skutok medzi obvineným a pánom S.. Vo vzťahu k nevysporiadaniu sa s námietskami v písomnosti obvineného zo dňa 13.9.2019 žalovaný uviedol, že tieto sú totožné s námietskami uvedenými v odvolaní, s ktorými sa vysporiadala odvolací správny orgán a nie sú spôsobilé zbaviť obvineného zodpovednosti za daný priestupok. Čo sa týka nedoručenia oznámenia o začatí konania žalovaný uviedol, že konanie o priestupku je konaním ex offo, teda začína až dorúčením predvolania na prejednanie priestupku. Takéto predvolanie bolo žalobcovi doručené dňa 25.7.2019, pričom žalobca sa zúčastnil prejednávania dňa 28.8.2019, teda mal dostatočný časový priestor od prevzatia predvolania do dňa uskutočnenia pojednávania oboznámiť sa s vecou. Zo zápisnice zo dňa 28.8.2019 je zrejmé, že žalobca bol oboznámený o skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, bol poučený o svojich procesných právach a zároveň bol právne zastúpený. Podpísal oboznámenie sa so skutkom ako i jeho procesnými právami a taktiež podpísal aj zápisnicu, z ktorej je zrejmé, že bol oboznámený s obsahom celého priestupkového spisu i s podkladmi na vydanie rozhodnutia. Preto námietky viažuce sa na priebeh výsluchu a formu a obsah položených otázok žalovaný vyhodnotil ako

účelovú snahu spochybníť priebeh tohto pojednávania. Taktiež aj námietky obvineného o nedostatočne zistenom skutkovom stave žalovaný vyhodnotil za neopodstatnené. Konštatoval, že rodinné rozpory nie sú predmetom konania. Vo vzťahu k vyjadreniu znalca P. X. žalovaný mal za to, že toto nie je spôsobilé odvrátiť závažnosť skutku, ktorý sa stal ale môže byť predmetom prípadných konaní pred stavebným úradom alebo cestným orgánom. K námietke reálnosti existencie nájomného vzťahu medzi P. S. a Z. H. žalovaný uviedol, že nie je oprávnený posudzovať platnosť, resp. neplatnosť nájomného vzťahu. Existencia nájomného vzťahu bola potvrdená nájomnou zmluvou. Záverom žalovaný konštatoval, že odvolacie námietky žalobcu nie sú spôsobilé spochybníť správnosť rozhodnutia správneho orgánu a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je dostatočne presvedčivé a v súlade s ustanovením § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Za správnu považoval aj výšku uloženej sankcie.

III.

Argumenty žalobcu v podanej žalobe

7. Voči rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonom stanovenej lehote správnu žalobu, v ktorej namietal nedostatočne zistený skutkový stav, rozpor medzi skutkovým stavom, ktorý vzal správny orgán za základ rozhodnutia a obsahom administratívneho spisu, nesprávne právne posúdenie vecí, porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré má za následok vydanie nezákonného rozhodnutia a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

8. Nezákonný procesný postup žalobca videl v konaní o objasňovaní priestupku, ktoré predchádzalo samotnému priestupkovému konaniu pred správnym orgánom. Uviedol, že jeho oznámenie o priestupku bolo policajným orgánom vybavené nezákonným spôsobom a to v rozpore s ustanovením § 60 ods. 3 priestupkového zákona, keďže žalobca ako oznamovateľ priestupku bol v správe o výsledku objasňovania priestupku označený za páchatela priestupku. Mal za to, že tento postup je neprípustný a nezákonný, nakoľko došlo k zmene identity skutku, pre ktoré bolo ním vykonané oznámenie urobené vo vzťahu ku skutku, pre ktoré sa začalo viesť priestupkové konanie. Žalobca taktiež namietal, že správa o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 26.7.2019 neobsahuje základné náležitosti podľa § 60 ods. 4 priestupkového zákona, nakoľko v ňom podľa názoru žalobcu absentuje stručné a výstižné popísanie skutkového stavu s uvedením, o aký priestupok ide ani jeho výpoveď ako podozrivého zo spáchania priestupku, nakoľko v tom čase nemal vedomosť, že je podozrivý. Žalobca mal za to, že na základe takto podanej správy nemožno riadne začať konanie o priestupku. Taktiež uviedol, že postupom policajného orgánu bolo porušené jeho právo vyjadrovať sa ku skutku, z ktorého bol v čase objasňovania priestupku policajného orgánu podozrivý. Uviedol, že nebol oboznámený s výpoveďami svedkov ani so skutočnosťou, že je podozrivý zo spáchania priestupku, a teda nebol mu daný priestor, aby sa ku skutku, pre ktorý bolo neskôr začaté konanie, vyjadril. Mal za to, že bol uvedený do omylu ohľadom jeho ďalšieho procesného postavenia, keďže mu bolo oznámené, že jeho oznámenie zo dňa 13.6.2019 bolo predložené na Okresný úrad Prešov, odbor všeobecne vnútornej správy, preto logicky predpokladal, že jeho oznámenie bolo posúdené ako dôvodné a postúpené na ďalšie konanie. Vzhľadom na uvedený postup policajných orgánov podal podnet na Okresnú prokuratúru Prešov, čo oznámil aj správne orgánu a požiadal o prerušenie konania do rozhodnutia veci, napriek tomu vydal správny orgán rozhodnutie bez ohľadu na procesný návrh žalobcu a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa o uvedenej skutočnosti ani nezmiene. Poukázal na to, že Krajská prokuratúra Prešov o jeho opakovanom podnete rozhodla tak, že na Obvodné oddelenie PZ Prešov - JUH bolo podané upozornenie prokurátora za účelom odstránenia porušenia § 59 ods. 2 a ods. 4, § 60 ods. 3 a ods. 4 písm. b) zákona o priestupkoch, ku ktorému došlo v postupe orgánu pri objasňovaní priestupku vo veci vedenej pod č. ORPZ-PO-X. Uvedené upovedomenie Krajskej prokuratúry Prešov žalobca oznámil správne orgánu a navrhol vzťahom na obsah uvedeného podania zastaviť konanie, pričom žalovaný sa s touto skutočnosťou v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal a iba všeobecne konštatoval, že námietky žalobcu sú irelevantné, nakoľko tieto boli predmetom konania prokuratúr a žalovaný nemá právomoc hodnotiť činnosť orgánov polície. Žalobca konštatoval, že nezákonnosť postupu policajného orgánu pri objasňovaní priestupku má za následok aj nezákonnosť postupu a rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu v konaní o prejednaní priestupku, keďže toto konanie nadväzuje na konanie o objasňovaní priestupku a vychádza z neho. Namietal, že konanie o prejednaní priestupku bolo začaté postupom podľa § 60 ods. 3 písm. d) zákona o priestupkoch na základe správy o výsledku objasňovania priestupku, v ktorej však nie je žiadnym spôsobom definovaný skutok, ktorého sa mal žalobca dopustiť.

Žalobcovi nie je zrejmé, akým postupom a na základe čoho konajúce správne orgány prejednávajúce priestupok zadefinovali skutkový stav, o ktorom následne konali, keďže správa o výsledku objasňovania priestupku ho neobsahovala. Mal za to, že orgány objasňujúce priestupok boli povinné najskôr zákonným spôsobom vybaviť oznámenie o priestupku a až následne mohli začať konanie o priestupku. Uviedol, že jeho oznámenie o priestupku nebolo doposiaľ vybavené zákonným spôsobom podľa § 60 ods.3 zákona o priestupkoch. V uvedenom postupe správnych orgánov videl žalobca naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 191 ods. 1 písm. g) SSP.

9. Žalobca taktiež namietal, že je nejasné, na základe čoho vlastne konanie voči nemu začalo, resp. či sa jedná o ex offa konanie, keďže reálne bolo začaté na základe jeho oznámenia o priestupku, ktoré bolo ukončené správou o výsledku objasňovania priestupku, v ktorej bol už žalobca označený za podozrivého z priestupku a to bez zadefinovania skutku. Poukázal na skutočnosť, že orgán prejednávajúci priestupok prvýkrát až v predvolaní zadefinoval skutkový stav, ktorý však nezodpovedá skutkovému stavu obsiahnutému v jeho oznámení a nevychádza ani z podnetu policajného orgánu, ktorý v správe neuvádza žiaden skutok. Týmto úkonom podľa názoru žalobcu došlo k zmene identity skutku a k pokračovaniu v konaní o prejednaní priestupku o inom skutku ako bol ten, pre ktorý bolo podané oznámenie. Uviedol, že uvedený postup spôsobil, že konanie voči jeho osobe sa stalo neprehľadným, chaotickým a oslabilo realizáciu jeho práv. Žalobca taktiež namietal, že mu nebolo doručené oznámenie o začatí priestupkového konania voči jeho osobe a prvým úkonom bolo až predvolanie na prejednanie priestupku zo dňa 18.7.2019 a to bez toho, aby mu bolo doručené oznámenie o začatí priestupkového konania voči jeho osobe. Tento postup podľa jeho názoru odporuje ustanoveniu § 18 ods. 3 Správneho poriadku ako aj § 51 zákona o priestupkoch. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Sžo/1/2012. Ako ďalšie vady procesného postupu správnych orgánov označil žalobca tú skutočnosť, že nebol oboznámený s obsahom spisu, predovšetkým s tým, aké listinné dôkazy sa v spise nachádzajú a zároveň mu na výsluchu boli kladené kapiózne otázky zo strany správneho orgánu, v ktorých správny orgán prezentoval ako fakt niečo, čo si vopred neveril, či je to pravda a napriek tomu to prezentoval ako pravdivé tvrdenie. Vzhľadom na skutočnosť, že výsluch žalobcu ako aj svedkov bol vykonaný dňa 28.8.2019 za žalobcom namietaného procesného stavu, namietala aj zákonnosť takto získaných dôkazov.

10. Čo sa týka namietaného rozporu skutkového stavu, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia s obsahom administratívneho spisu, žalobca uviedol, že mu je dávané za vinu, že dňa 11.6.2019 potom, čo mu P. S. povedal, že má parkovacie miesto na parcele č. XXX/X a ukázal mu oznámenie o prenájme v súvislosti so zmluvou o nájme nebytových priestorov ako aj žiadosť o umožnenie prejazdu cez jeho parcely, reagoval na to tak, že mu povedal, že nesúhlasí s tým, aby tam vchádzal a parkoval. Uvedené konštatovanie označil za nepravdivé a v konaní nepreukázané, pričom poukázal na samotnú výpoveď svedka S., ktorý na otázku správneho orgánu, či žalobcovi ukázal oznámenie o prenájmu uviedol, že si myslí, že to ukázal, minimálne tie papiere držal v ruke. Z tejto výpovede podľa názoru žalobcu jednoznačne nevyplýva, že by P. S. tieto papiere ukázal a je si istý len tým, že ich držal v ruke. Až následne začal tvrdiť, že ich aj ukázal, preto mal žalobca za to, že výpoveď svedka je tendenčná a nevierohodná. Taktiež uviedol, že táto skutočnosť nebola v konaní ani preukázaná, pričom v priestupkovom konaní je nevyhnutné aplikovať zásadu in dubio pro reo. Žalobca namietal, že správne orgány sa nevysporiadali s jeho námietkami a neuviedli ako dospeli na základe vykonaného dokazovania k uvedeným skutkovým záverom. Za nepravdivé taktiež označil tvrdenie, že by dňa 12.6.2019 v telefonickom rozhovore povedal P. S., že mu nedovolí vojsť do dvora a zavrie mu vstupnú bránu. Uvedené nemá vyplývať ani zo svedeckej výpovede svedka S., keďže tento síce tvrdil, že mu žalobca dňa 12.6.2019 volal, avšak neuviedol obsah tohto telefonického rozhovoru. V konaní poukazoval na skutočný stav vecí, avšak správne orgány ním tvrdené skutočnosti nevzali do úvahy, resp. jeho námietky presunuli do roviny, ktoré z jeho námietok nevyplývali a to za účelom, aby následne mohli konštatovať, že nemajú právomoc tieto skutočnosti vyhodnotiť, resp. že námietky nesúvisia s prejednávanou vecou. Žalobca uviedol, že do 11.6.2019 bol P. S. pre neho neznámou osobou a napriek tomu, že mu oznámil svoj nesúhlas s jeho prejazdami cez pozemok žalobcu, čo predložil aj písomnou komunikáciou s jeho bratom, ktorý prenajal P. S. kancelárske priestory a parkovacie miesto, a zároveň oboznámil P. S., že na parcele č. XXX/X sa nenachádza žiadne parkovisko, pretože parkovacie miesta boli v zmysle záverov stavebného konania zabezpečené mimo priestorov daného dvora, tento od žalobcu žiadal, aby mu vydal písomné potvrdenie, že P. S. nemôže chodiť po žalobcovej parcele, inak príde s motorovým vozidlom do dvora a prejde po jeho pozemku. Keďže žalobca mu toto potvrdenie nedal, P. S. dňa 13.6.2019 opakovane prešiel motorovým vozidlom po pozemku, na čo

žalobca zavolať políciu. Uviedol, že cieľom tejto osoby bolo získať od žalobcu písomné potvrdenie a nie užívať akékoľvek nebytové priestory. Žalobca uviedol, že v konaní o priestupku uviedol, že na parcele č. XXX/X sa nenachádza žiadne parkovisko a s užívaním kancelárskych priestorov nie je spojené parkovanie na pozemku č. XXX/X ale toto parkovanie má byť zabezpečené mimo parcely č. XXX/X, čo žalobca preukázal stavebným povolením zo dňa 1.2.2012. Uviedol, že v konaní poukazoval na to, že jeho konanie je motivované výlučne jeho snahou chrániť svoje vlastnícke právo, chrániť pokojné užívacie práva nájomcov bytových a nebytových priestorov v danom dvore a chrániť život a zdravie peších- zákazníkov, obyvateľov, nájomcov, pre prechod ktorých je jeho pozemok určený.

11. Žalobca uviedol, že napriek tomu, že tieto skutočnosti správne orgánu oznámil, správne orgány uviedli, že z jeho strany išlo o zámernú cieľnú činnosť, ktorú vykonával zo zlomyseľnosti, pomsty alebo iných iracionálne nevysvetliteľných príčin a pohnútok, pričom vedomým konaním strpčoval a sťažoval život inému subjektu drobnými priekmi a prekážkami. Konštatoval, že správne orgány nevzali do úvahy skutočnosť, že žalobca nebol tým, kto by narúšal pokojný stav a vyvíjal zámernú cieľnú činnosť ale práve P. S. opakovane a cielene kontaktoval žalobcu s požiadavkou na vystavenie potvrdenia, že nesmie prechádzať cez jeho pozemok. Žalobca v správnom konaní preukazoval aj skutočnosť, že dvor sa pre prejazdy motorovým vozidlom vždy využíval len v osobitnom vopred dohodnutom režime na základe písomnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a nájomcom, výlučne pre účely zásobovania, prípadne boli podmienky zásobovania určené v stavebnom povolení pri začatí užívania prevádzky nájomcov, avšak v predmetnom prípade sa jednalo o provokačné prejazdy P. S., ktorými tento zasiahol do vlastníckych práv žalobcu a do pokojného užívania dvora v dlhoročne nastavenom režime platnom pre všetky nájomcov a užívateľov. Taktiež uviedol, že správne orgány vo svojich rozhodnutiach nerešpektovali neodkladné opatrenie Okresného súdu Prešov sp.zn. 8C/4/2018 zo dňa 2.2.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešov sp.zn. 18Co/71/2018 zo dňa 31.5.2018, kde je výslovne uvedené, že právo prejazdu sa vzťahuje len na vlastníka pozemku parc. č.XXX/X a spoluvlastníkov pozemku parc. č.XXX/X, čo samotný žalobca rešpektoval, keďže P. S. je cudzia osoba a jej užívacie právo k pozemku žalobcu je oprávnený skonštatovať iba civilný súd. Žalobca mal taktiež za to, že medzi Z. H. a P. S. neexistoval reálny nájomný vzťah a išlo iba o uzatvorenie fiktívnej zmluvy za účelom uskutočňovania prejazdov, pričom v súvislosti s uvedeným nie je potrebné vyslovovať neplatnosť zmluvy. Žalobca tvrdil, že žalovaný mu nikdy žiadnu nájomnú zmluvu nepredložil, P. S. túto nepredložil ani počas svojho výsluchu dňa 13.6.2019 a ani nevedel uviesť správny dátum jej uzatvorenia. Taktiež podľa vedomostí žalobcu sa v nebytových priestoroch Z. H. P. S. ani nezdržoval, tento postával iba pri aute a čakal na príchod žalobcu. Poukázal na fakt, že P. S. je dôchodca a z lustrácie v živnostenskom registri ani z obchodného registra nevyplýva, že by tento vykonával podnikateľskú činnosť, preto nemá racionálny dôvod si prenajímať kancelárske priestory. Jediné teda čo P. S. potreboval bolo písomné potvrdenie od žalobcu, že nemôže prechádzať po parcele žalobcu. Po uvedenom incidente sa P. S. viac do údajne prenajatých kancelárskych priestorov nedostavil. Žalobca konštatoval, že podľa jeho vedomostí v nehnuteľnosti Z. H. nie sú a v júni 2019 ani neboli žiadne voľné nebytové priestory, ktoré by sa dali reálne prenajať, nakoľko všetky užíva spoločnosť E. s.r.o. Uvedené skutočnosti navrhol žalobca preukázať na základe výsluchu svedkyne K. N., konateľky spoločnosti E. s.r.o, avšak správny orgán uvedené odmietol s tým, že predmetom konania nie je právny vzťah medzi žalobcom a p. N., pričom vykonaním predmetného dôkazu chcel žalobca preukázať inú skutočnosť. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že správny orgán nepostupoval pri zisťovaní skutkového stavu podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku v spojení s §32 ods.1 Správneho poriadku.

12. Čo sa týka žalobnej námietky nesprávneho právneho posúdenia veci žalobca uviedol, že konanie, ktoré sa mu kladie za vinu, okrem toho, že nebolo preukázané a nezodpovedá skutočnému stavu veci, nenapĺňa pojmové znaky priestupku, neohrozuje ani neporušuje žiaden záujem chránený zákonom a nenapĺňa pojem schválnosti. Konštatoval, že pre uznanie za vinného zo spáchania priestupku musia byť kumulatívne naplnené všetky štyri znaky skutkovej podstaty, pričom ak niektorá časť skutkovej podstaty nebola preukázaná, uplatní sa zásada in dubio pro reo (sp.zn. 2Sžo/55/2008). Ani naplnenie všetkých formálnych znakov skutkovej podstaty priestupku samo osobe nepostačuje, súčasne musí byť ohrozený alebo porušený zákonom chránený záujem, teda naplnený materiálny znak skutkovej podstaty priestupku (rozhodnutie NS SR sp.zn. 10Asan/23/2017 a sp.zn. 10Sžd/3/2013). V súvislosti s uvedeným mal za to, že nebol preukázaný úmysel narušiť občianske spolunažívanie, keďže iba bránil pokojné užívacie práva oprávnených užívateľov dvora a zároveň sa bránil proti neoprávnenému zásahu do jeho vlastníckeho práva voči osobe, ktorá nemala žiadne právo vstupovať na jeho pozemok. Taktiež konštatoval, že voči konaniu P. S. sa bránil primerane, slušne a spôsobom, ktorý rozhodne

nepredstavuje schválnosti v intenzite predpokladanej zákonom. Podľa rozhodnutia správneho orgánu mal priestupok spáchať tým, že vyjadril svoj nesúhlas s prejazdmi P. S. cez pozemok žalobcu a zároveň tým, že privolal policajnú hliadku po tom, čo P. S. opakovane prechádzal motorovým vozidlom cez parcelu žalobcu aj napriek jeho ústnemu nesúhlasu. Mal za to, že uvedené konanie nemôže predstavovať schválnosti v zmysle priestupkového zákona, nakoľko sa jedná o jeho základné občianske právo, za ktoré nemôže byť v právnom štáte postihovaný. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu.

IV.

Vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe

13. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 1.6.2020 uviedol, že zotrváva na skutkovej a právnej argumentácii, ktorú uviedol v žalobou napadnutom rozhodnutí č.OU-PO-X zo dňa 17.2.2020 a túto považuje za zákonnú, dostatočne odôvodnenú a právne udržateľnú. Konanie, ktoré vydaniu napadnutého rozhodnutia predchádzalo označil za vykonané v súlade s ustanoveniami upravujúcimi správne konanie. Čo sa týka napadaného postupu orgánu objasňujúceho priestupok žalovaný uviedol, že uvedené nebolo predmetom daného správneho konania, teda ani súdneho konania. Konštatovanie žalobcu, že nezákonnosť konania pred orgánom objasňujúcim priestupky ako aj nezákonnosť správy o výsledku objasňovania priestupku spôsobuje nemožnosť riadneho konania pred správnym orgánom, žalovaný vyhodnotil ako zavádzajúce a účelové tvrdenie žalobcu. Žalovaný zotrval na svojich záveroch o nedostatku právomoci posudzovať činnosť a postupy orgánov polície. Uviedol, že bolo jeho zákonnou povinnosťou začať správne konanie o priestupku akonáhle sa dozvedel, že bol spáchaný priestupok. Toto konanie o priestupku začalo ex offa a to doručením predvolania na prejednanie priestupku, ktoré nemá žiadne formálne a obsahové náležitosti vyžadované Správnym poriadkom alebo zákonom o priestupkoch. Doručenie správy o výsledku objasňovania priestupku nemožno považovať za začatie konania o priestupku. Námietky žalobcu, že konaním policajného orgánu boli porušené jeho práva, žalovaný vyhodnotil ako irelevantné. Uviedol, že žalobca mal možnosť v konaní o priestupku sa vyjadriť ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a to na ústnom prejednaní priestupku ako aj v následne prebiehajúcom konaní až do vydania rozhodnutia vo veci. Žalobcovi bolo predvolanie na prejednanie priestupku doručené dňa 25.7.2019 a prejednanie sa zúčastnil dňa 28.8.2019, teda podľa názoru žalovaného mal dostatočný časový priestor na oboznámenie sa s vecou. Taktiež poukázal na zápisnicu o prejednaní priestupu, z ktorej vyplýva, že žalobca bol oboznámený o skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a poučený o jeho procesných právach. Zároveň bol aj právne zastúpený, podpísal oboznámenie sa so skutkom ako aj zápisnicu o prejednaní priestupku, teda je zrejmé, že bol oboznámený s obsahom priestupkového spisu i s podkladmi na vydanie rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené žalovaný mal za to, že žalobcove námietky viažu sa na priebeh výsluchu, formu a obsah položených otázok, možno považovať iba za účelovú snahu žalobcu spochybníť priebeh konania pred správnym orgánom a vyhnúť sa priestupkovej zodpovednosti žalobcu. Žalovaný taktiež uviedol, že čo sa týka oznámenia o priestupku, skutok oznámený žalobcom nebol predmetom predmetného priestupkového konania a môže byť prejednaný v inom priestupkovom konaní. Poukázal na to, že predmetom tohto konania je skutok spáchaný žalobcom ako obvineným, ktorý bol vykonaný tak, ako bol ustálený výrokom prvostupňového správneho rozhodnutia.

14. Vo vzťahu k žalobnej námietke žalobcu týkajúcej sa nedostatočne zisteného skutkového stavu, žalovaný uviedol, že skutkový stav zistený správnym orgánom nebol podľa jeho názoru sporný. Mal za to, že bolo preukázané, že dňa 11.6.2019 v čase okolo 14:30 na ulici U. námestie X/A v S. potom, čo mu P. O. S. povedal, že má parkovacie miesto na parcele C KN č. XXX/X a ukázal mu oznámenie o prenájme v súvislosti so zmluvou o nájme nebytových priestorov uzavretou s Z.. Q. H., ako aj žiadosť o umožnenie prejazdu cez jeho parcely. Žalobca reagoval tak, že mu povedal, že nesúhlasí s umožnením prejazdu a nesúhlasí s tým, aby tam vchádzal a parkoval na predmetnom mieste. Následne dňa 12.6.2019 žalobca počas telefonického rozhovoru s P. O. S. povedal, že mu nedovolí vojsť do dvora zavrie vstupnú bránu, pričom k obdobnej situácii došlo aj dňa 13.6.2019 v čase okolo 16:00 hod. potom, čo P. O. S. vošiel so svojím OMV cez vstupnú bránu, teda aj na pozemok žalobcu a následne na pozemok Z.. Q. H. a riadne odstavil svoje vozidlo na vyznačenom parkovacom mieste, ktoré mal v nájme, tak žalobca na to zareagoval tak, že privolal na P. O. S. hliadku polície. Žalobca svojím opakovaným konaním hrubým spôsobom „naschvál“ zasiahol do pokojného stavu života inej osoby, narušil tak zároveň občianske

spolunažívanie, ako aj negatívne zasiahol do práv iného. Jeho konanie podľa názoru žalovaného možno charakterizovať ako zámernú a cielenú činnosť, ktorú zo zlomyseľnosti, pomsty alebo iných racionálne nevysvetliteľných príčin a pohnútok, vedomým konaním strpčoval a sťažoval život inému subjektu drobnými priekmi a prekážkami.

15. Zo spisového materiálu mal žalovaný za to, že príčinou tohto konania žalobcu voči tretej osobe, sú naštrbené rodinného vzťahu medzi žalobcom a Z.. Q. H.. Žalovaný poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Prešov sp.zn. 8C/4/2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/71/2018 z 31.5.2018, ako aj na nájomnú zmluvu medzi Z.. Q. H. a P.. S., na základe ktorých dospel k záveru, že žalobca v čase spáchania skutku vedel, kto je P.. S., teda vedel, že ide o osobu, ktorá má určitý právny vzťah k pozemku- parcele C KN č.XXX/X a k stavbe na nej stojacej, vedel, že na uvedenom pozemku sú vytvorené parkovacie miesta, vedel o strpení povinnosti zdržania sa zásahov do realizácie vecného bremena nielen prechodom ale aj prejazdom a napriek všetkým týmto skutočnostiam zasiahol do pokojného stavu, normálneho užívania nehnuteľnosti P.. S.. Vo vzťahu k námietke, že užívacie právo P.. S. k pozemku žalobcu môže konštatovať jedine civilný súd, žalovaný uviedol, že v predmetnom prípade nebolo predmetom konania skúmanie súkromnoprávneho úkonu medzi žalobcom a jeho bratom Z.. H. ale protiprávne konanie žalobcu. Navyše konštatoval, že správne orgány mali za dostatočne preukázanú existenciu súkromnoprávneho zmluvného vzťahu medzi P.. S. a Z.. H..

16. K námietke platnosti nájomného vzťahu žalovaný uviedol, že nemá oprávnenie posudzovať platnosť tohto právneho vzťahu. Na základe uvedených skutočností mal žalovaný za to, že zistený skutkový stav nebol sporný a bol dostatočne zistený na to, aby mohli správne orgány vo veci rozhodnúť. Žalovaný mal za to, že zároveň bol z vykonaného dokazovania zrejmy aj úmysle žalobcu, ktorý vyplýva z dlhoročnej animozity vzťahov medzi ním a jeho bratom Z.. H., pričom konanie, ktoré sa žalobcovi ako obvinenému kladlo za vinu, bolo dostatočne preukázané výpoveďami svedkov, listinnými dôkazmi a existenciou naštrbených rodinných vzťahov. Podľa názoru žalovaného žalobca ako obvinený sa skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, dopustil, keďže naplnil všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Záverečné tvrdenia žalobcu, že tento iba vyslovil ústny nesúhlas s prejazdom cez jeho pozemok a využil svoje právo privolať policajnú hliadku, žalovaný nespochyboval, a zároveň dodal, že predmetom konania o priestupku bolo protiprávne konanie zo strany žalobcu, nie prípadné konanie iných osôb, ktoré môžu byť predmetom iných samostatných konaní. Záverom žalovaný konštatoval, že žalobné dôvody nie sú spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutí správnych orgánov v predmetnej veci a odôvodnenie žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného je dostatočné a presvedčivé. Na základe uvedeného navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

V.

Replika žalobcu

17. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 12.6.2020 uviedol, že s tvrdeniami žalovaného nesúhlasí, nakoľko žalovaný sa snaží od seba účelovo oddeliť fázu objasňovania a fázu prejednávania priestupku. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 67 ods. 2 zákona o priestupkoch, v zmysle ktorého je podkladom na začatie konania o priestupku okrem iných aj správa o výsledku objasňovania priestupku. Zo spisového materiálu je zrejmé, že v danom prípade bolo začaté konanie o prejednaní priestupku na podklade správy o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 26.6.2019 č. X.-PO-X vytvorenej Obvodným oddelením PZ Prešov-Juh. Správa o výsledku bola vypracovaná na podklade oznámenia o priestupku zo dňa 13.6.2019. Správa o výsledku objasňovania priestupku bola policajným orgánom predložená listom zo dňa 26.6.2019 správne orgánu ako podnet pre začatie konania o priestupkoch. Táto skutočnosť vyplýva aj z upovedomenia OR PZ v Prešove zo dňa 26.6.2019, ktorým bol žalobca upovedomený, že jeho oznámenie zo dňa 13.6.2019 bolo predložené správne orgánu. Z uvedeného vyplýva, že nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že konanie o priestupku pred správne orgánom začalo ex offa a prebiehalo nezávisle a nestranné od konania iných orgánov verejnej moci. Uviedol, že konanie začalo postupom podľa § 60 ods. 3 písm. d) zákona o priestupkoch na podklade správy o výsledku objasňovania priestupku, ktorého objasňovanie bolo začaté na základe žalobcovho oznámenia o priestupku. Opätovne poukázal na závery Krajskej prokuratúry Prešov, uvedené v upovedomení zo dňa 19.11.2019. Na základe uvedeného mal za to, že fázu objasňovania priestupku a fázu prejednávania priestupku nemožno od seba oddeliť. Obvinený z priestupku má svoje práva garantované už počas fázy

objasňovania priestupku, kedy má právo sa ako podozrivý vyjadriť ku skutku podľa § 60 ods. 4 zákona o priestupkoch. Žalobca však túto možnosť nedostal.

18. Taktiež uviedol, že zo samotnej povahy prejednávanej veci je vylúčený postup, podľa ktorého je možné, aby oznámenie žalobcu o priestupku bolo vybavené v inom konaní, keďže z logiky danej veci nemožno konštatovať spáchania skutku žalobcom ako priestupcom, dokiaľ nie je zákonným spôsobom vybavené jeho oznámenie zo dňa 13.6.2019. Mal za to, že orgán objasňujúci priestupok mal najskôr vybaviť jeho oznámenie o priestupku a až následne, ak mal za to, že bol spáchaný iný skutok, ktorý sa prejednáva ex offio, po skončení objasňovania mohol vec vybaviť niektorým zo spôsobov uvedeným v § 60 ods. 3 zákona o priestupkoch. Konštatoval, že žalovaný vo svojom vyjadrení neuviedol, prečo by v danom prípade mala byť vylúčená aplikácia ustanovenia § 18 ods. 3 Správneho poriadku a závery vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Sžo/1/2012, a teda prečo mu nebolo doručené oznámenie o začatí konania. K tvrdeniam o dostatočne zistenom skutkovom stave žalobca uviedol, že v žalobe poukázal na jednotlivé skutočnosti, na ktoré správne orgány neprihliadali. Taktiež poukázal na jednotlivé rozpory vo vyjadrení žalovaného ako to, že žalovaný nepopiera, že užívacie právo P.. S. k pozemku môže konštatovať jedine civilný súd, avšak následne konštatuje, že predmetom konania nebolo preskúmanie súkromnoprávneho úkonu medzi žalobcom, P. S. a Z.. H. ale protiprávne konanie žalobcu, čím vlastne konštatuje, že neposúdil všetky aspekty prejednávanej veci. Taktiež v bode 48 vyjadrenia žalovaný konštatuje, že vyslovenie nesúhlasu s prejazdom cez pozemok žalobcu a privolanie hliadky polície je právom žalobcu, avšak využitie tohto práva následne hodnotí ako protiprávne konanie. Z uvedeného mal žalobca jednoznačne za to, že správne orgány nedostatočne skúmali skutkový stav veci.

VI.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

19. Podľa § 49 ods.1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len zákon o priestupkoch alebo priestupkový zákon), priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

20. Podľa § 49 ods.2 zákona o priestupkoch, za priestupok podľa odseku 1 písm. a) možno uložiť pokutu do 33 eur, za priestupok podľa odseku 1 písm. b) až d) a písm. g) pokutu do 99 eur, za priestupok podľa odseku 1 písm. e) pokutu do 200 eur a za priestupok podľa odseku 1 písm. f) pokutu do 331 eur.

21. Podľa § 151n ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

22. Podľa § 151o ods.1 OZ, vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Práva zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

23. Podľa § 151o ods.3 OZ, ak nie je vlastníkom stavby zároveň vlastníkom príľahlého pozemku a prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, súd môže na návrh vlastníka stavby zriadiť vecné bremeno v prospech vlastníka stavby spočívajúce v práve cesty cez príľahlý pozemok.

24. Podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

25. Vychádzajúc z článku 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), z odporúčania Výboru ministrov č. R(91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného výborom ministrov dňa 13.02.1991 (ďalej len „Odporúčanie o správnych sankciách“) ako aj

z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) napr. rozsudok Neumeister v. Rakúsko z júla 1976), trestanie za správne delikty (priestupky), správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb podnikateľov) musí podliehať rovnakému režimu, ako trestný postih za trestné činy. Je preto nevyhnutné poskytnúť záruky a práva, ktoré sú zakotvené v trestnom zákone a trestnom poriadku nielen obvinenému z trestného činu, ale aj subjektu, voči ktorému je vyvodená administratívno-právna zodpovednosť, čo napokon vyplýva aj zo zásady č. 6 Odporúčania o správnych sankciách, podľa ktorej je nevyhnutné v rámci správneho konania vo veci správnych sankcií poskytovať okrem záruk spravodlivého správneho konania v zmysle rezolúcie (77)31 aj pevne zavedené záruky v trestnom konaní. Nemožno pritom opomenúť, že hranice medzi trestnými deliktami, za ktoré ukladá trest súd a správnymi deliktami, za ktoré ukladajú sankcie správne orgány sú prejavom vôle zákonodarcu a nie sú odvodené prirodzeno-právnymi predpismi.

26. Správny súd preskúmal správnu žalobu žalobcu vo veciach správneho trestania, vyjadrenie žalovaného, repliku žalobcu, napadnuté rozhodnutia správnych orgánov, ako aj obsah administratívneho spisu a dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je potrebné zrušiť, nakoľko obe tieto napadnuté rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci.

27. Správny súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že právnym posúdením je činnosť správneho orgánu, pri ktorej tento zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl správneho orgánu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide aj vtedy, ak správny orgán nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

28. Správne orgány v napadnutých rozhodnutiach dospeli k záveru, že z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že žalobca dňa 11.6.2019 v čase okolo 14:30 na ul. U. námestie X/A v S. potom, čo mu P. O. S. povedal, že má parkovacie miesto na parcele č. XXX/X a ukázal mu oznámenie o prenájme v súvislosti so zmluvou o nájme nebytových priestorov, uzavretou s Z.. Q. H., ako aj žiadosť o umožnenie prejazdu cez jeho parcely, na to reagoval tak, že mu povedal, že nesúhlasí s umožnením prejazdu a nesúhlasí s tým, aby tam vchádzal a parkoval na predmetnom mieste. Následne dňa 12.6.2019 žalobca počas telefonického rozhovoru s P. O. S. povedal, že mu nedovolí vojsť do dvora a zavrie vstupnú bránu, pričom k obdobnej situácii došlo aj dňa 13.6.2019 v čase okolo 16:00 hod. potom, čo P. O. S. vošiel so svojím OMV cez vstupnú bránu, teda aj na pozemok P. R. H. a následne na pozemok Z.. Q. H. a riadne odstavil svoje vozidlo na vyznačenom parkovacom mieste, ktoré mal v nájme, obvinený na to zareagoval tak, že privolal na P. O. S. hliadku polície, čím úmyselne narušil občianske spolunažívanie schválnosťami, pričom ako schválnosti vyhodnotil konanie žalobcu, spočívajúce vo vyslovení nesúhlasu s prejazdom P. S. cez pozemky na parcelách KN C č. XXX/X a č.XXX/X v jeho vlastníctve a v privolaní hliadky polície, ktorým mal podľa právneho posúdenia správnych orgánov hrubým spôsobom „naschvál“ zasiahnuť do pokojného stavu života inej osoby ako aj do jeho práv. Žalovaný konštatoval, že napriek tej skutočnosti, že žalobca vedel, že P. S. má uzatvorený nájomný vzťah s Z.. H., na základe ktorého bol oprávnený užívať nehnuteľnosť vo vlastníctve Z.. H., nachádzajúcu sa na parcele KN Cč.XXX/X, ako aj vzhľadom na jeho vedomosť o povinnosti uloženej jemu ako povinného z vecného bremena na základe uznesenia Okresného súdu Prešov sp.zn. 8C/4/2018 z 2.2.2018, spočívajúcu v povinnosti zdržať sa zásahov do realizácie práv zodpovedajúcich vecnému bremenu zriadeného Dohodou o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva zo dňa 15.5.1998, zapísaného na LV XXXX, k.ú.S. ako právo prechodu cez parc. KN XXX/X a KN XXX/X vo vyznačenom rozsahu podľa GP č. X/XX pre vlastníkov parc. XXX/X a parc. KN XXX/X a to v takom rozsahu, aby bol vlastníkovi parc. KN XXX/X a spoluvlastníkovi parc. KN XXX/X umožnený nielen prechod ale aj prejazd motorovými vozidlami cez parc. KN XXX/X a parc. KN XXX/X, svojím konaním zasiahol do pokojného stavu, teda normálneho užívania nehnuteľností P. S.. Uvedeným konaním mal teda naplniť znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch.

29. Správny súd považuje za potrebné v tejto súvislosti poukázať na charakter vecných bremien. Tieto sú ako inštitút civilného práva upravené v ustanoveniach § 151n a nasl. Občianskeho zákonníka. Vecné bremena vznikajú len na základe písomnej zmluvy, závetu, schválenej dohody dedičov, rozhodnutia príslušného orgánu, zo zákona alebo vydržaním. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností. Z LV č.XXXX, k.ú. S., obec S., okres S., je zrejmé,

že na parcelách KN XXX/X a XXX/X bolo zriadené vecné bremeno vo forme práva prechodu cez uvedené pozemky v rozsahu vyznačenom podľa GP X/XXX pre vlastníkov parc. KN XXX/X a KN XXX/X. Uvedené zriadenie vecného bremena bolo zapísané do katastra nehnuteľností na základe rozhodnutia V-XXXX/XX. Následne uznesením Okresného súdu Prešov sp.zn. 8C/4/2018 z 2.2.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/71/2018 z 31.5.2018 bola neodkladným opatrením žalobcovi uložená povinnosť zdržať sa zásahov do realizácie práv zodpovedajúcich vecnému bremenu zriadeného Dohodou o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva zo dňa 15.5.1998, zapísaného na LV XXXX, k.ú.S. ako právo prechodu cez parc. KN XXX/X a KN XXX/X vo vyznačenom rozsahu podľa GP č. X/XX pre vlastníkov parc. XXX/X a parc. KN XXX/X a to v takom rozsahu, aby bol vlastníkovi parc. KN XXX/X a spoluvlastníkovi parc. KN XXX/X umožnený nielen prechod ale aj prejazd motorovými vozidlami cez parc. KN XXX/X a parc. KN XXX/X. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že z listinných dokladov v administratívnom spise je zrejmé, že k dohode o zriadení vecného bremena práva prechodu došlo na základe Zmluvy o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva zo dňa 15.5.1998, pričom vecné bremeno bolo zriadené v prospech vlastníkov nehnuteľností na parcele č. XXX/X a parcele č. XXX/X. Obdobne aj v rozhodnutiach Okresného súdu Prešov sp.zn. 8C/4/2018 a Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/71/2018 došlo k nariadeniu neodkladného opatrenia v prospech vlastníkov nehnuteľností parcel KN C XXX/X a XXX/X. Na základe uvedeného nemožno konštatovať, že sa žalobca konaním popísaným vo výroku napadnutého prvostupňového správneho orgánu dopustil úmyselného porušenia povinnosti, uloženej mu v rozhodnutiach, ktorými bolo nariadené neodkladné opatrenie, nakoľko z týchto rozhodnutí výslovne vyplýva, že vecné bremeno bolo zriadené iba v prospech vlastníkov nehnuteľností na parcele KN C XXX/X a XXX/X a nie aj v prospech iných tretích osôb, ktoré majú k uvedeným nehnuteľnostiam užívacie práva.

30. Čo sa týka širšieho výkladu pojmu vlastník vo vzťahu k inštitútu vecného bremena práva cesty cez príľahlý pozemok aj na ďalšie osoby, ktoré majú k stavbe iné ako vlastnícke právo, správny súd nevylučuje možnosť zriadenia vecného bremena aj v prospech týchto osôb, avšak uvedené je možné len na základe dohody zmluvných strán alebo na základe súdneho rozhodnutia, kde bude výslovne konštatované, že právo prechodu a prejazdu vyplývajúce z vecného bremena patrí aj iným osobám ako vlastníkom pozemkov na parcelách KN C XXX/X a XXX/X. Nemožno však pripustiť výklad prijatý správnymi orgánmi, že žalobca úmyselne porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z uznesení o nariadení neodkladného opatrenia, ak nesúhlasil s prejazdom P. S. cez pozemky v jeho vlastníctve aj napriek tomu, že mu bolo zrejmé, že P. S. má prenajaté priestory v nehnuteľnosti Z. H., ktorému svedčí právo prejazdu vyplývajúce z vecného bremena, avšak povinnosť strpieť prejazd P. S. zo súdnych rozhodnutí, ani z vecného bremena zriadeného Zmluvou o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva z roku 1998, nevyplývala. Na základe uvedeného nemožno konštatovať, že by sa žalobca svojím konaním, popísaným vo výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, dopustil priestupku voči občianskemu spolunažívaniu.

31. Priestupku proti občianskemu spolunažívaniu vykonávaním schválnosti podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch sa dopustí ten, kto koná tak, že narušuje občianske spolunažívanie skutkami, ktoré zasahujú do pokojného usporiadania a riadneho spolunažívania hrubým spôsobom. V tejto súvislosti na naplnenie objektívnej stránky sa vyžaduje konanie narušujúce občianske spolunažívanie spôsobom, ktorý možno charakterizovať ako hrubý. V prejednávanej príhode je zrejmé, že žalobca nesúhlasil s prejazdom P. S. po jeho pozemkoch z dôvodu, že táto povinnosť mu vyplýva iba vo vzťahu k vlastníkom parcel KN C XXX/X a XXX/X, pričom nemal za preukázané, že by P. S. bol vlastníkom týchto pozemkov, teda aby bol nositeľom oprávnenia na prejazd cez jeho pozemky. Uvedený nesúhlas žalobcu vyplýval aj z jeho odpovede zo dňa 21.5.2019 na žiadosť Z. H. o povolenie prejazdu cez pozemky žalobcu motorovému vozidlu Mercedes-Benz GLK s EČV: S ktorému prenajal kancelársky priestor spolu s parkovacím miestom na parcele KN C XXX/X, v ktorej žalobca výslovne uviedol, že uznesenie, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie sa výslovne týka Z. H. ako vlastníka a nie ďalších osôb. Napriek tomuto vysloveniu zamietavého stanoviska s umožnením prejazdu cez pozemky vo vlastníctve žalobcu, k takémuto prejazdu došlo. Postup žalobcu, ktorý iba vyslovil svoj nesúhlas s umožnením prejazdu cez jeho pozemky a následne po tom, čo došlo k opakovanému prejazdu treťou osobou, ktorej takéto právo nevyplývalo z neodkladného opatrenia ani z vecného bremena uvedeného na LV č. XXXX, k.ú. S., a následne postup spočívajúci v zavolaní hliadky polície, nemožno klasifikovať ako vykonávanie schválnosti voči občianskemu spolunažívaniu, nakoľko v danom prípade išlo o výkon vlastníckych práv v medziach zákona, preto nemožno konanie v súlade so zákonom vyhodnotiť ako protizákonné, porušujúce záujem chránený zákonom. Odlišnou skutočnou by bolo, ak by zmluva,

resp. rozhodnutie súdu zaväzovalo obvineného aj na strpenie prejazdu vo vzťahu k iným osobám ako vlastníkom, avšak vecné bremeno v takomto znení nebolo preukázané, preto nemožno konštatovať, že by žalobca úmyselne narušil občianske spolunažívanie schválnosťami.

32. Čo sa týka ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch, podľa ktorého sa priestupku dopustí ten, kto úmyselne narušil občianske spolunažívanie vyhrázaním, ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním, v tomto prípade musí správny súd poukázať na argumentáciu uvedenú v tomto ustanovení, ako aj na naplnenie danej skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, pri ktorom je nevyhnutné, aby boli naplnené tak formálne znaky, ako i znak materiálny v podobe protiprávnosti.

33. Skutková podstata priestupku je charakterizovaná štyrmi obligatónnymi znakmi a to subjektom, subjektívnou stránkou, objektom a objektívnou stránkou, pričom na objasnenie a sankcionovanie predmetného priestupku musia byť naplnené a zistené všetky 4 znaky skutkovej podstaty priestupku súčasne. Páchateľom daného priestupku podľa uvedeného ustanovenia môže byť ktorákoľvek fyzická osoba, ktorá v čase spáchania dovŕšila 15 rok svojho života, a ktorá netrpela žiadnou duševnou poruchou, v dôsledku ktorej by nemohla rozpoznať, že ide o porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného zákonom alebo nemohla ovládať svoje konanie. Subjektívnu stránku predstavuje zavinenie, ktoré je potrebné na naplnenie danej skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, konkrétne sa vyžaduje preukázanie úmyselného zavinenia obvineného. V tomto prípade sa správne orgány zamerali čisto na vyjadrenie žalobcu, v danom prípade obvineného, ktorého výpoveď vyhodnotili ako účelovú v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za spáchanie daného priestupku vykonaním schválnosti voči osobe P. S..

34. Objektom daného priestupku je ochrana pokojného občianskeho spolunažívania, čo môžeme všeobecne považovať za súhrn pravidiel správania, ktorých dodržanie právnych noriem je podľa všeobecného názoru a presvedčenia nevyhnutnou podmienkou pokojného usporiadania riadneho spolunažívania osôb v danom mieste, čase a situácii. Či došlo samotným objektom daného priestupku k takémuto narušeniu už podľa daného riadneho spolunažívania osôb v danom mieste, čase a situácii, sa však správne orgány podľa názoru správneho súdu vôbec nezaoberali, toto narušenie nevyhodnotili v súlade s obsahom ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona.

Čo sa týka objektívnej stránky danej skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch, táto predstavuje rôzne formy konania subjektu priestupku, medzi ktoré možno zaradiť aj iné schválosti. Takýmto správaním je akékoľvek iné konanie, ktoré je odlišné od konania subsumovaných v danej skutkovej podstate priestupku, avšak ktoré je spôsobilé obdobne ako ostatné konanie v rámci danej skutkovej podstaty narušiť občianske spolunažívanie hrubým spôsobom konaním schválností priestupcu.

35. Správny súd ďalej poukazuje na to, že zásada materiálnej pravdy prejavujúca sa v povinnosti orgánu verejnej správy presne a úplne zistiť skutočný stav veci uzákonenej v § 3 ods. 5, ako aj v § 32 ods. 1 Zákona o správnom konaní, sa v správnom trestaní premieta do podoby povinnosti trestajúceho orgánu dokázať vinu, čo súčasne znamená, že osoba, voči ktorej sa správne trestné konanie vedie, nemá povinnosť preukazovať svoju nevinu. Je preto na orgáne verejnej správy, aby dokazovaním zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre riadne rozhodnutie vo veci.

36. Vzhľadom na vyslovené závery o nesprávnom právnom posúdení veci, teda o nenaplnení skutkovej podstaty priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, správny súd postupom podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP zrušil napadnuté rozhodnutia ako žalovaného, tak aj prvostupňového správneho orgánu a vrátil vec na ďalšie konanie žalovanému, ktorý je právnym názorom vysloveným súdom viazaný v zmysle ustanovenia § 191 ods. 6 SSP.

37. Poukazujúc na skutočnosť, že správny súd v ustálenom konaní žalobcu tak, ako bolo uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ktoré žalobca nespochybňoval, iba namietal, že správne orgány neprihliadli aj na ďalšie skutočnosti vyplývajúce z administratívneho spisu, ktoré preukazujú, že jeho konanie nemožno kvalifikovať ako priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, nevzhladol naplnenie skutkovej podstaty priestupku, ktorý sa kládol žalobcovi za vinu, preto zrušil napadnuté rozhodnutia pre nesprávne právne posúdenie veci a s ostatnými námietkami

žalobca sa nevysporiadaval, nakoľko v dôvode nesprávneho právneho posúdenia veci vzhliadol dôvod na zrušenie žalobcom napadnutých rozhodnutí.

38. O trovách konania správny súd rozhodol v zmysle § 167 SSP tak ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku, keď procesne úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§175 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu, ktorú je potrebné podať na Krajský súd v Prešove (§ 443 ods. 2 písm. a) v spojení s § 444 ods. 1 Správneho súdneho poriadku)

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva(ďalej len sťažnostné body), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 Správneho súdneho poriadku)

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje vysokoškolské právnické vzdelanie II. Stupňa, ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), je žalovaným Centrum právnej pomoci (§449 ods. 1,2 Správneho súdneho poriadku)